

תקנות מנחם

גליון מס'

308

י"ל ערב שבת פרשת וישב
כ"ג כסלו ה'תשע"ג

ה' תהי' שנת גאולת עליון! -
שנת תבוא עליון גאולה!

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקנות מנחם (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעורי' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

וכל משפחותם למצרים, אומר אד"ש בשיחות³ מ"ש בספרים⁴,
שמכירת יוסף שהביאה וגרמה לגלות מצרים שהיא השורש לכל
הגלויות של עם ישראל, שהן עונש על מכירתו, וכל זה נגרם בגלל
אי האחוה והקנאה והשנאה שבין בני ישראל. והתיקון לזה ע"י
שמחזקים את האחדות ומתקנים את השנאה, שזה יביא סוכ"ס
את הגאולה השלימה ושיבתנו לארצנו מ"י"ד מ"ש.

וכמו שראינו אצל אחי יוסף, שע"י ובזמן שהתחרטו על השנאה
והמכירה שלו, התאחדו איתו, וסוכ"ס הוא התגלה להם שמצאו
אותו, כמו שנאמר בפרשת מקץ⁵: "ויאמרו": איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו" [ורואים כאן ברציפות 6 מילים
המתחילות באות א']; היינו שזהו הא' של כל הענינים הגורם לכל
התוצאות הטובות - להתחרט על המעשים השליליים של הקנאה
והשנאה ואי השלום ואחדות ואהבה וגרימת הנזק לזולת,
וההודות בטעויות, וע"י כך לחזק את הא'; אהבה אחוה אחדות]
וע"י שמצאו את יוסף ניצלה כל משפחת יעקב מהרעב, ע"י שיוסף
הציל אותם ודאג להם למחיה בארץ גושן, וסוכ"ס ירידה זו גרמה
והביאה לעלי ממצרים ויציאת בניי מהגלות כמש"נ בפרשת
ויגש⁶: "אנוכי ארד ממך מצרימה ואנוכי אעלך גם עלה".

שָׁלֵם - שָׁלֵם - שלימות!

ג. ובפסוק זה: "ולא יכלו דברו לשלום", כתובה המילה שלום
חסרה בלי וא"ו שלא כמו בכל התנ"ך שמילה שלום כתובה
מלאה עם וא"ו כפי שרואים בקורקודנציה, חוץ מעוד מקום אחד
בתנ"ך שהמילה שלום כתובה חסר בלא ו', ואולי אפשר לומר
שהמילה שלום בכתיב חסר בלא ו', יכולה להיקרא גם כמו שָׁלֵם,
היינו, שהשלום הוא בשלימות (גם בחיצוניות וגם בפנימיות),
ואמנם כל פעם שכתוב שלום (גם מלא ו') משמעותו גם מלשון
שלימות, אבל יותר מודגש ענין זה כשנכתב שָׁלֵם בלי ו', שנקרא
גם שלם.

ספר קנין א'

מחזור ל"א (ר"ת "לכתחילה - אריבער!") שנה כ"ט (ר"ת "כל
טוב!")

בעז"ה שבת ק' פרשת וישב כ"ד כסלו ערב חנוכה ה'תשע"ג - הי'
תהי' שנת גאולת עליון! - שנת תבוא עליון גאולה!

סיום הלכות שכנים והתחלת הלכות שלוחין ושותפין

שכנות טובה בשלום!

א. התוכן והמשמעות והמטרה של הלכות שכנים, להורות איך
יחיו השכנים ויתנהגו ביניהם ביחסי שכנות טובה, בשלום
ובשלווה ובאהבה ואחוה ועזרה הדדית. שאלה הם הדינים
שלומדים כיצד לא יזיקו אחד לשני, ואדרבה יעזרו ויועילו
השכנים ביניהם.

וענין חשיבות וחיוניות השלום, מודגש בפרשתנו וישב, שע"י
השנאה והקנאה ביוסף לא יכלו האחים להיות ולדבר בשלום
ביניהם, וכמש"נ¹: ויראו אחיו וגו' וישנאו אותו ולא יכלו דברו
לשלום", ואח"כ נאמר שבגלל חלומותיו של יוסף: "ויקנאו בו
אחיו"².

הלכות שכנים מלמדנו איך יחיו השכנים ביניהם באהבה
ואחוה שלום אחדות וימנעו מקנאה ושנאה ונזק הדדי.

שנאת וקנאת אחי יוסף

ב. ואי השלום והאהבה והאחוה בין אחי יוסף שהביאה את
הקנאה והשנאה ביניהם, הי' עניין עיקרי בפרשה כי גרם למכירת
יוסף לעבד במצרים, שהביאה בעקבותיה את ירידת יעקב ובניו

¹ ובחסידות מבואר ע"פ קבלה ש"טוב" בשורוק (מלאפום) נעלה מ"טוב" (בחולם), ש"טוב" (בחולם) הוא דרגת יסוד ז"א ו"טוב" (בשורוק) - דרגת חסד דעתיק יומין פנימיות הכתר, חסד עילאה, וכמ"ש ה"צמח צדק" ב"יאור התורה" (דברים דף מ"ט [רמז]: "מה טובך", או "בטובו מחדש") על הפסוקים: "מה רב טובך (תהלים לא, כ), וכן "טוב טעם ודעת למדני" (תהלים קי"ט, סו) וכן על מה שאמרים בברכת "יוצר אור" ו"בטובו מחדש": שטוב (בחולם) הוא הטוב הנגלה דטוב (גוט), וטוב (בשורוק או מלאפום) - התוכיות הנבחרת מהטוב (ב"א - דאסבעסט), תכלית הטוב-חסד עילאה. כן תהי' לנו!

² וישב לו, ד.

³ פסוק י"א.

שלא יזיקו ולא יגרמו אי נעימות אחד לשני, שהחלוקה תהי באופן של הסכמה ועזר אחד לשני. ואז כשיחסי השכינות הם באחדות ובשלום, דבר זה מביא את הבבא בתרא - השלישית והאחרונה, שזהו"ע בית המקדש השלישי והגאולה האחרונה והשלימה, שיבואו ע"י האהבת ואחדות ישראל וחסד לזולת ולרבים.

ובאמת מוצאים שבהמשך הפרק הזה בגמרא בבא בתרא דף ט', י' וי"א, מדובר הרבה ע"ד מצות הצדקה שהגאולה תבוא ע"י הצדקה, כמו שאומרת הגמרא שם¹⁰: גדולה צדקה שמקרבת את **הגאולה**, שנאמר¹¹: כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות" - שזהו ענין השלום והאהבת ישראל והאחדות.

דרך החסידות - ראש השנה לחסידות!

ה. את הלכות **שכנים** התחילו בחג הגאולה כ' כסלו למחרת י"ט כסלו ששני ימים אלה הם חג הגאולה של האדמוה"ז מייסד חסידות חב"ד - וראש השנה **לחסידות**, [ומצד מתכיפין התחלה להשלמה - הלשון שאומרים ב"מרשות" לחתן בראשית [שכתב כ"ק אד"ש למארגן שיעור הרמב"ם והסיומים ה"גבאי" הרה"ת מנחם נחום שיחי' גערליצקי] כבר התחילו את הלכות שכנים ביום י"ט כסלו, שסיימו ההלכות הקודמות, ה' זכיה ומתנה.

ור"ה **לחסידות** - מורה על ההנהגה בעבודת ה' באופן של חסידות וחסד.

ובהלכות שכנים לומדים כנ"ל איך שצריכים להתנהג עם הזולת והשכן באופן של עזרה, אהבה וחסד; ז.א. שלא רק לא לפגוע ולהזיק את השכן, אלא להתנהג עמו לפני משורת הדין ובאופן של "ועשית הישר והטוב"¹² שאילו הדינים שלומדים בפרקים האחרונים של הלכות שכנים על "דינא דבר מצרא" וכמ"ש הרמב"ם¹³ שמצד "ועשית הישר והטוב" הדין הוא שיש דין קדימה לבן המצר ואם קנה את הקרקע מישהו אחר, יכול בן המצר לשלם לו וצריך הלוקח להסתלק מהקרקע ולהעביר לבן המצר. כי טוב וישר לבן המצר שיהיו קרקעותיו בסמיכות.

ובהלכה האחרונה והמסיימת את דיני שכנים¹⁴ לומדים יותר מזה, שאפילו במקום שאין דינא דבר מצרא, שקרקעותיו לא ממש בסמיכות אלא שהוא שכן העיר וכו', ובכל זאת אומרים שמדת **חסידות** היא למכור לו את הקרקע, כי נוח לו לאדם שיהיו קרקעותיו באותו האזור.

ז. א. שהלכות שכנים מלמדנו איך להתנהג כלפי אחרים לא רק באופן שלא לפגוע בהם, אלא ביחס של אחדות ואחוה ועזרה ובאופן של לפני משורת הדין ודרך חסידות.

וענין זה מתאים עם זה שהתחילו ללמוד ההלכות ולומדים אותם בסמיכות לימי חג הגאולה ובר"ה **לחסידות**, שזהו ענין של

כי "שלום" (מלא ו') אפשר שלומר שהוא גם מלשון שלום; ז.א. שיתכן שחיים ביניהם השכנים או הידידים או האחים בשלום, בלא קטטה או ריב, אבל בליבם פנימה שומרים קנאה וטינה אחד לשני, ז.א. שהשלום הוא רק חיצוני ולא פנימי ולבבי, היינו שהשלום לא שָׁלֵם, אבל שלום בלי ו' הכתוב כאן מורה שהשלום שלם ומושלם גם ברגש הלב, שזהו הרגש שצריך להיות בין היהודים ובפרט בין שכנים.

[אבל אולי אפשר גם לומר באופן אחר, ש**שלום** מלא, גם מלשון **שלום**, מורה גם על שלוה מלאה גם רגשית ולבבית, ואז שלום בלי שלוה הוא רק שלום חיצוני (ובכל זאת כתבנו הנראה לומר כאן, על שָׁלֵם - שנקרא גם שָׁלֵם).

ובהמשך לזה אפשר לומר בענייננו - דבר נפלא! שלומדים הלכות **שכנים**; **שכ"ן** - בגימטריא **שלום**, וכמ"ש בפרשתנו בלי ו', שנקרא גם שָׁלֵם - וזה קשור עם השלימות של עם ישראל.

וכן שכן ושלם (בלי ו') - בגימטריא **ש"ע** - שזהו השורש המילה **ישועה** הבאה ונמשכת מירידת האור והשפע **ש"ע נהורין** שבזוה"ק, שזהו השורש של המילה **ישועה**, כמ"ש בתניא באגרת הקודש סימן ג' שממשיך מש"נ⁷: "**וכובע** ישועה בראשו" הוא מלשון וישע ה' אל הבל ואל מנחתו"⁸.

והיינו, שע"י יחסי שכנות טובים בשלום מביאים את הגאולה והישועה, וכמו שחז"ל אומרים⁹ שחורבן ביהמ"ק השני הי' בגלל שנאת חנם, וע"י תיקון סיבת החורבן והגלות שמבטלים את השנאה ומחזקים את האחדות באהבת ישראל, תבוא **הגאולה והישועה**!

[ולהעיר שענין זה כתוב בגמ' במסכת **יומא** דף ט, ב; שאולי גם מרמז לר"ת **יום ט' באב**] וכידוע שיש קשר בין יום הכיפורים (שזהו"ע מסכת **יומא**) ליום תשעה באב; שבשניהם התענית כל 24 שעות גם בלילה, ויש ה' עינויים, וכמו שיום הכיפורים הוא "**אחת בשנה**" - היום המיוחד לתשובה ולכפרה, עד"ז תשעה באב הוא צום המיוחד על החורבן **בעצמו** (לא כמו תעניות הציבור האחרים שבאים בגלל הגזירות האחרות שלפני ואחרי החורבן) והוא גם יהפך ליום **המיוחד** ליום הגאולה השלימה! (**תשעה** - מלשון **תשועה**!) שבאה ע"י חיזוק אהבת ואחדות ישראל!].

ענין זה מרומז גם בפרשתנו, כנ"ל שהירידה לגלות מצרים באה בגלל השנאה, וקנאת האחים, וזהו שורש לכל הגלויות של עם ישראל, ע"י התיקון וביטול והשנאה והמחלוקת מביאים הגאולה ע"י מה"מ מ"ד ממ"ש!

בבא בתרא - ביהמ"ק הג'!

ד. וענין זה נכלל גם בזה שהדינים של שכנים מקורם בגמרא מס' **בבא בתרא** פרק ראשון - **השותפין**; שגם בזה נרמזת הגאולה העתידה, כמו שאומר כ"ק אד"ש מה"מ, שג' הבבות הן כנגד ג' בתי המקדש והבבא בתרא - השלישית והאחרונה היא כנגד **הגאולה השלישית והאחרונה ובית המקדש השלישי**, והמסכת מתחילה בדיני שכנים ושותפין, שהגם שעושין ביניהם מחיצה, עושים זאת ע"פ ההלכה בהתחשבות עם השותפין והשכנים באופן

¹⁰ ב"ב י, א.

¹¹ ישע"י נו, א.

¹² ואתחנן, ט, יח.

¹³ ה' שכנים מפ"י"ב ה"ה ואילך.

¹⁴ פ"ד ה, ה' [וי"ל - י"ד בגימט' חב"ד, שזוהי המטרה של חסידות חב"ד להושיט י"ד ועזרה לשכן ולאחרים. והלכה ה' - החמישית (וגם הלכות בר מצרא מפ"י"ב הלכה ה', י"ב - גימט' - ז"ה), וחמישית - אותיות משיחית למעלה מד' חלקי העולם והטבע, והוראה זו מביאה את הגאולה והמשיח].

⁷ ישע"י נט, ז.

⁸ בראשית ד, ד.

⁹ יומא ט, ב.

שכנים, שמורים לנו להתנהג באופן של אחווה ו**שכינות טובה** וחסד לאחרים וקשור לפרשיותינו וישב, מקץ, שמדובר ע"כ שבגלל השנאה והקנאה בין האחים נגרמה מכירת יוסף וגלות בני ישראל למצרים שגרמו, והם השורש לכל שאר הגלויות. שהלכות אלו מלמדים אותנו שצריכים להתנהג באופן של לפנינו משורת הדין וחסד לשכנים ולאחרים, ובאופן של "ועשית הישר והטוב", ודרך חסידות.

ועל דרך זה הלכות שלוחין ו**שותפין** מלמדים אותנו שיהיו יחסי השותפות והעזרה וההתחשבות בין השותפין (וכן בין השלוחים) שלא לפגוע ולא להזיק לשותפין האחרים ואם הזיקו ישלמו, ואדרבה לראות שבכל ענייניהם יהיה בהרחבה ושלוש ונועם על הצד היותר טוב.

הודאת וחרטת האחים

ב. ובפרט בפרשת מקץ שאנו קוראים כנ"ל איך שהאחים הודו שבגלל השנאה ואי ההתחשבות ברגשותיו ותחנוניו של יוסף קרתה להם כל הצרה הזאת, והם הודו על כך והתחרטו בחרטה **גמורה** על זה, וכמש"נ¹⁷: "ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו בראותינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו". (וכפי שכתבנו לעיל שיש כאן ב - 6 מילים **שראשית** התיבה היא בא').

וחרטה זו הביאה שהיו מוכנים לסכן עצמם ולמסור נפשם עד שימצאו ויחזירו את יוסף, והרי האחים וכלל ישראל כשותפים בשליחות להביא את הקדושה בכל העולם לעשות לו יתברך דירה בתחתונים ובפרט בארץ מצרים "ערות הארץ"¹⁸, וכל זה נעשה ע"י חסד והאהבה.

ג' דחנוכה - שלום

ג. ובפרט שנמצאים ביום השלישי לחנוכה שמורה על ענין השלום וספירת התפארת ורחמים והוא יום ז'ך בחודש [וכפי שאומר כ"ק (בשיחת ז"ך ניסן ה'תשנ"א) שכ"ז - הוא 3 פעמים 3 פעמים 3 - חזקה והדגשת ענין התפארת והרחמים והשלום - כי ה-3 הוא השילוב והשלום בין ה-2 הניגודים] שע"י העבודה הזו נעשית **זיכוך** ועדינות בבעלי ועושי החסד, וזוהי עבודת השליחות ובפרט **בחנוכה** להאיר העולם באור של "שמן זית זך", ועי"כ כולנו שותפים "לעשות לו ית' דירה בתחתונים" ולהביא האור והקדושה לכל מקום בעולם. שכל זה מביא את הגאולה השלימה ובית המקדש השלישי, שיבנה ע"י מלך המשיח מיי"ד ממ"ש נאו! [ובפרט שמסכת בבא בתרא - הבבא השלישית והאחרונה - שכנגד ביהמ"ק השלישי והגאולה האחרונה - מתחילה בדין ובמלת השותפין].

דרכי החסידות גם בעבודת ה' כלפי שמיא, וגם להתנהג בחסד ובמדת חסידות וחסד לרבים, וכמו שמסיים הרמב"ם ההלכה האחרונה: "דרך חסידות ונפש טובה היא שעושה כך".

היינו שהלכות שכנים מלמדנו; שכדי להביא את הגאולה והמשיח לא מספיק הנהגה ממוצעת של אהבת ישראל ועזרה, אלא התנהגות באופן של מדת ודרך חסידות ונפש טובה, וכפי שמאחלים ביי"ט - כי כסלו: "גוט יום טוב!"¹⁵ לשנה טובה (כנגד "נפש טובה") בלימוד החסידות ובדרכי החסידות (כנגד "דרך חסידות") תכתבו ותחתמו! שהנהגה זו מביאה כנ"ל הגאולה והמשיח ע"י מלך המשיח, ונמצאים בחג הגאולה, ו"שם גאולה חד הוא!", מיי"ד ממ"ש נאו!

"תקות"¹⁶ חוט השני

הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הל' שכנים

א. יחסי שכנות טובה - באופן של שלום.

ב. בפרשת וישב - ולא יכלו דברו לשלום.

ג. הקנאה והשנאה הביאו למכירת יוסף למצרים ולגלות מצרים.

ד. כל הגלויות עונש על מכירת יוסף.

ה. ביטול השנאה וחיזוק האהבה ואחדות ישראל מביאים הגאולה - י"ט כסלו חג הגאולה!

ו. שלם (בכתיב חסר) - שלם - שכ"ן - גימט' - ש"ע שורש המילה ישועה שבאה מש"ע נהורין.

ז. הל' שכנים - ועשית הישר והטוב - דינא דבר מצרא. וגם דרך חסידות ונפש טובה.

ח. י"ט כסלו - חג הגאולה ור"ה לחסידות ולדרכי החסידות.

בעז"ה יום ג' פרשת מקץ ז"ך כסלו - ג' דחנוכה ה'תשע"ג - ה'י תהי' שנת גאולת עליון! - שנת תבוא עלינו גאולה!

סיום הלכות שלוחין ושותפין והתחלת הלכות עבדים

א. מתחילים את הלכות שלוחין ושותפין בשבת פרשת וישב, ומסיימים בפרשת מקץ, וכפי שכתבנו בסיום הקודם על הלכות

¹⁵ הנוסח נדפס בסיום "היום יום" ובסיום ה"מורה שיעור" לתניא.

¹⁶ יהושע ב, חי. עיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשן קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה התאריך והשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹⁷ מקץ מב, כא.

¹⁸ מקץ מב, ט, יב.

"תקות" 19 חוט השני

הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הל' שלוחין ושותפין

א. השותפות היא באחווה ושלוש ועזרה בין השותפים (וכן בין השלוחים) - לעומת הקנאה והשנאה בין אחי יוסף שהביאה למכירתו וכו', ובפרשת מקץ התחרטו ע"ז.

ב. ג' דחנוכה - שלום, ז'ך כסלו - שמן זית זך.

ג. שליחות ושותפות להאיר העולם ולהביא הקדושה לכל מקום בעולם, לעשות לו ית' דירה בתחתונים!

תפילין דר"ת בסמיכות לרש"י

א. פעם יצא יהודי באמצע הלילה מ"יחידות" אצל כ"ק אד"ש מה"מ, ונכנס לזאל לביהמ"ד ב- 770 למעלה, ואמר ל"יתמימים" שהיו שם שהרבי עכשיו אמר לו, תכנס לבית המדרש ותגיד לבחורים שאני אמרתי: "שאני מבקש בקשה נפשית! שיניחו תפילין דר"ת מיד אחרי תפילין דרש"י ללא הפסק!"

ב. סיפר לי הרה"ת שניאור זלמן שיחי ליפסקר שליח אד"ש מה"מ בפילאדעלפיה, שהרבי אמר לו ב"יחידות": צריכים להניח ר"ת מיד אחרי תפילין דרש"י, וגם אם זה קשה והזמן דחוק צריכים להדחק ולהניח מיד ר"ת, ויש בזה תועלת גם ע"פ הלכה (בסמיכות לברכה דתפילין דרש"י).

מה בצע

בקשר למ"ש בגליון הקודם ע"ד השם שהרבי קרא "מבצעים" ואד"ש בשיחה קישר זאת עם הנאמר בפרשתנו וישב "מה בצע" (וישב לו, כו);

כשייסד כ"ק אד"ש מה"מ את ענין המבצעים בסיון ה'תשל"ד, אמר בהתוועדות השבת בשיחה. ש"מבצע" פירושו לפעול על אחרים לעשות המצוה. בצע - פירושו לבצע ולעשות בעצמו, מבצע - לפעול שאחרים יעשו, כמו אוכל - בעצמו, ומאכיל - את אחרים.

ורואים מפרשתנו שישו בצע - ופעולה חיובית לטובה; כי יהודה אמר: "מה בצע כי נהרוג את אחינו" ז.א. איזה בצע חיובי יצא לנו בזה, סימן שיש בצע טוב וחיובי.

ואומר הרבי שהבעש"ט אומר ב"כתר שם טוב" שאותיות המילה "בצע" רומזות לשלושת האבות - הן אותיות השניות (ומבואר המשמעות של אותיות השניות) בשמות שלושת האבות "אברהם יצחק, יעקב. וגם רמז לשלושת התפילות הקשורות לשלושת האבות; בצע - ר"ת; בוקר, צהרים, ערב; אברהם תיקן את תפילת הבוקר - שחרית, יצחק את תפילת הצהרים - מנחה, ויעקב - את תפילת הערב - מעריב.

יבנה וחכמיה

בקשר למ"ש בגליון הקודם (מס' 307) מענה אד"ש ע"ד הקשר בין "יבנה וחכמיה" ו"מבצע תורה" כדאי לציין:

כ"ק אד"ש מה"מ עשה "מהפיכה" במשמעות הענין של "יבנה וחכמיה" שרבי יוחנן בן זכאי ביקש מקיסר רומי: "תן לי יבנה וחכמיה" שבפשטות לומדים, שרצה להציל לפחות התורה ולומדיה, ה"בני תורה".

אבל הרבי הסביר פעם בשיחה את בקשתו של ריב"ז; שהוא קיוה ובטח שע"י ובזכות התורה שלומדים החכמים והתלמידים ביבנה, זכות התורה תגן ותציל את ירושלים וביהמ"ק וכל ארץ ישראל ותושביה, כמאחז"ל עה"פ "אני חומה" - "זו תורה מגינא ומצלא!" וע"כ לא יוכל להחריב את ביהמ"ק וינצלו כל תושבי ארץ ישראל.

ז.א. שריב"ז דאג לא רק לתורה ולומדיה אלא לכל בית א"י, ועד"ז ה"מבצעים" שכ"ק אד"ש מה"מ תיקן להצלת והגנת ארץ ישראל, ועם ישראל.

ובפרט "מבצע תורה" ו"מבצע יבנה וחכמיה" שגם כוונתו שע"י לימוד התורה יישמרו ויינצלו בני ישראל בכל מקום שהם, אלא ש"מבצע תורה" (הסביר אד"ש) הוא להשפיע וללמוד תורה עם יהודים אחרים, ו"מבצע יבנה וחכמיה" - כמו ביבנה שהיתה הישיבה ומרכז התורה, כן לארגן ולייסד מוסדות תורה (ושיעורי תורה) שילמדו בצוותא במסגרות מאורגנות.

ובוודאי שח"ו לא לפגוע בלימוד התורה ששומר על ארץ ישראל ועם ישראל, ולא להפסיק בשום אופן את לימוד התורה של בחורי הישיבות, וכפי שאד"ש מה"מ שמי שמפסיק את לימוד התורה ומתגייס לצבא, הוא מזיק את הצבא.

ובעז"ה יקויים הנאמר בפסוק בפרשת "כי תצא למלחמה על אויביך" "כי הוי' אלוקים מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך, והי' מחניך קדוש!".

לעילוי נשמת

ר' זאב וואלף ב"ר אליהו יצחק ע"ה ניסנעוויטש

נפטר ז' תמוז ה'תשע"ב

יה"ר שיהי' מליץ יושר עבור בבני משפחתו שיחיו להצלחה רבה בכל העניינים בגשמיות וברוחניות וירונו נחת יהודי חסידותי מכל יוצאי חלציהם מתוך בריאות והרחבה גדולה עושר אושר ושמחה תמיד כל הימים, ויקויים והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם בקבל פני מלך המשיח והגאולה השלימה מ"ד מ"ש נאו!

נדפס ע"י בני משפחתו שיחיו

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

19 יהושע ב, חי. עיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשן קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה התאריך והשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).